

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

Klasa: 602-04/18-05/05
Urbroj: 380-230/071-18-3
Zagreb, 26. siječnja 2018.

ZAPISNIK

3. sjednice Rektorskoga zbora u akademskoj 2017./2018. godini održane 26. siječnja 2018. u Zagrebu s početkom u 17.00 sati.

Nazočni članovi Rektorskoga zbora:

1. **prof. dr. sc. Vlado Guberac**, rektor Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku i predsjednik Rektorskoga zbora,
2. **prof. dr. sc. Dijana Vican**, rektorica Sveučilišta u Zadru
3. **prof. dr. sc. Damir Boras**, rektor Sveučilišta u Zagrebu,
4. **prof. dr. sc. Šimun Anđelinović**, rektor Sveučilišta u Splitu,
5. **prof. dr. sc. Nikša Burum**, rektor Sveučilišta u Dubrovniku,
6. **prof. dr. sc. Alfio Barbieri**, rektor Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli,
7. **prof. dr. sc. Marin Milković**, rektor Sveučilišta Sjever

Nazočni predstavnici u Rektorskom zboru bez prava glasa:

8. **prof. dr. sc. Željko Tanjić**, rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta,
9. **prof. dr. sc. Zoran Tomić**, rektor Sveučilišta u Mostaru,
10. **Stjepan Čurčić**, predsjednik Hrvatskog studentskog zbora,

Nazočni predstavnici Ministarstva znanosti i obrazovanja:

11. **prof. dr. sc. Blaženka Divjak**, ministrica znanosti i obrazovanja,
12. **prof. dr. sc. Branka Ramljak**, državna tajnica u Ministarstvu znanosti i obrazovanja,
13. **Stipe Mamić**, pomoćnik ministrice znanosti i obrazovanja,

Nazočni predstavnici Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj:

14. **prof. dr. sc. Ivo Družić**, predsjednik Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj,

Nazočni predstavnici Agencije za znanost i visoko obrazovanje:

15. **dr. sc. Vesna Dodiković Jurković**, zamjenica ravnateljice Agencije za znanost i visoko obrazovanje,

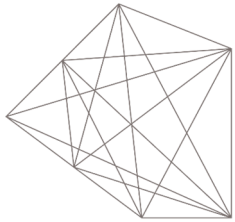
Ostali nazočni:

16. **prof. dr. sc. Sonja Vila**, prorektorica Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku,
17. **prof. dr. sc. Drago Šubarić**, prorektor Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku,
18. **prof. dr. sc. Miloš Judaš**, prorektor Sveučilišta u Zagrebu,
19. **prof. dr. sc. Ivana Čuković-Bagić**, prorektorica Sveučilišta u Zagrebu,
20. **prof. dr. sc. Mirjana Hruškar**, prorektorica Sveučilišta u Zagrebu,
21. **prof. dr. sc. Ante Čović**, prorektor Sveučilišta u Zagrebu,
22. **prof. dr. sc. Sanja Barić**, prorektorica Sveučilišta u Rijeci,
23. **izv. prof. dr. sc. Alen Ružić**, prorektor Sveučilišta u Rijeci,
24. **izv. prof. dr. sc. Nebojša Stojčić**, prorektor Sveučilišta u Dubrovniku,
25. **prof. dr. sc. Emilio Marin**, prorektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta,
26. **prof. dr. sc. Hrvoje Štefančić**, prorektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta,
27. **izv. prof. dr. sc. Ines Sabotič**, prorektorica Hrvatskog katoličkog sveučilišta,
28. **prof. dr. sc. Vlado Majstorović**, prorektor Sveučilišta u Mostaru,
29. **Zdenka Barišić, mag. iur.**, glavna tajnica Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku,

Predsjed
Sveučilište
J. J. Strossmayera
u Osijeku

Presidency
J. J. Strossmayer
University of Osijek

Tajništvo
Kralja Zvonimira 8
10 000 Zagreb, HR
tel: +385 1 4698 109
fax: +385 1 4698 141
www.rektorski-zbor.hr

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

30. **Heli Hajdić-Nikolić, dipl. iur.**, glavna tajnica Sveučilišta u Zagrebu,
31. **Roberta Hlača Mlinar, dipl. iur.**, glavna tajnica Sveučilišta u Rijeci,
32. **Branka Hrkać, dipl. iur.**, glavna tajnica Sveučilišta u Mostaru,
33. **Duško Čizmić Marović**, glavni urednik Biltena hrvatskih sveučilišta,
34. **Paula Pavletić, prof.**, tajnica Rektorskoga zbora RH,
35. **Petra Lojen**, stručna suradnica u uredu Rektorskoga zbora RH,
36. **doc. dr. sc. Mario Konecki**, koordinator Rektorskoga zbora RH za informacijske tehnologije.

Sjednicom predsjedja prof. dr. sc. Vlado Guberac, predsjednik Rektorskoga zbora u akademskoj 2017./2018. godini (u daljnjem tekstu: **predsjednik Rektorskoga zbora**)

Predsjednik Rektorskoga zbora otvorio je 3. sjednicu Rektorskoga zbora u akademskoj godini 2017./2018. i na početku sjednice i utvrdio da su na sjednici nazočni svi članovi Rektorskog zbora.

Zatim je pozdravio članove Rektorskog zbora te prof. dr. sc. Blaženku Divjak, ministricu znanosti i obrazovanja sa suradnicima državnom tajnicom prof. dr. sc. Brankom Ramljak i pomoćnikom Stipom Mamićem, prof. dr. sc. Ivu Družića, predsjednika Nacionalnog vijeća za znanost, visoko obrazovanje i tehnološki razvoj i dr. sc. Vesnu Dodik Jurković, zamjenicu ravnateljice Agencije za znanost i visoko obrazovanje, zatim je pozdravio predsjednika Hrvatskog studentskog zbora sve prorektore, glavne tajnike i sve nazočne na sjednici. Posebno je istaknuo da vjeruje da će rasprava i zaključci doneseni na današnjoj sjednici Rektorskoga zbora biti na dobrobiti hrvatske akademske zajednice.

Predsjednik Rektorskoga zbora predložio je sljedeći

Dnevni red:

1. **Prihvatanje zapisnika 2. sjednice Rektorskoga zbora u akademskoj 2017./2018. godine održane 7. prosinca 2017. godine**
2. **Izvještaj o preuzetim zaduženjima s prošle sjednice te izvještaj o radu pojedinih povjerenstava**
3. **Prijedlog Plana upravljanja ljudskim resursima na sveučilištima u 2018. godini**
4. **Prijedlog kandidata za člana Upravnog odbora Hrvatske zaklade za znanost**
5. **Imenovanje predstavnika Rektorskoga zbora na sastanku dužnosnika nadležnih za visoko obrazovanje, 20. – 21. veljače 2018**
6. **Razno.**

Članovi Rektorskoga zbora jednoglasno su prihvatili predloženi dnevni red.

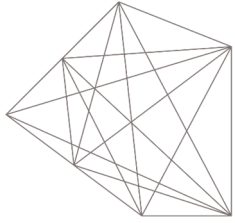
Ad.1.

U okviru ove točke dnevnog reda **Predsjednik Rektorskog zbora** je istako da je da je u materijalima za sjednicu dostavljen tekst Zapisnika 2. sjednice Rektorskog zbora od 7. prosinca 2017. godine te predložio da se članovi Rektorskog zbora očituju o tekstu Zapisnika.

Članovi Rektorskog zbora nisu imali primjedbe niti prijedloge za izmjene ili dopune teksta Zapisnika te je Zapisnik prihvaćen jednoglasno u cijelosti.

Ad.2.1.

Predsjednik Rektorskoga zbora izvijestio je u okviru ove podtočke da je elektroničkim putem dogovoreno između članova Rektorskoga zbora da će na Ministarskoj konferenciji koja će se održati od 23. do 25. svibnja 2018. godine u

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

Parizu, sudjelovati predsjednik Rektorskoga zbora.

Ad.2.2.

U skladu sa zaključkom s prošle sjednice Rektorskog zbora upućen je dopis ministrici znanosti i obrazovanja prof. dr. sc. Blaženki Divjak i ministru financija dr. sc. Zdravku Mariću za prijem izv. prof. dr. sc. Glorije Vickov i doc. dr. sc. Irene Mišurac radi prezentiranja Pravilnika o vježbaonicama u osnovnim i srednjim školama te učeničkim domovima. Slijedom navedenog predložio je gospođi ministrici da u koordinaciji sa predstavnicima Ministarstva financija dogovori zajednički sastanak.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak, ministrica znanosti i obrazovanja istaknula je da će se skladu s dopisim Rektorskog zbora koordiniranje odraditi kabinet i sastanak će se održati u prvom slobodnom terminu.

Ad.2.3.

U okviru ove podtočke dnevnog reda **prof. dr. sc. Ivana Čuković-Bagić**, podsjetila je da je nakon odabira novog logotipa Rektorskoga zbora na jednoj od prošlih sjednica Rektorskoga zbora, zadužena za koordinaciju izrade knjige standarda. Zahvalila je dekanu Grafičkoga fakulteta, prof. Klaudiju Papu koji je dodijelio kompetentne suradnike, doc. dr. sc. Miroslava Mikotu i dvije studentice, Ivu Komesar i Niku Svilar, koji su zajednički izradili Knjigu standarda novog vizualnog identiteta Rektorskoga zbora. Prof. Čuković-Bagić smatra da je knjiga standarda zadovoljavajuća i spremna za usvajanje.

Predsjednik Rektorskoga zbora stavio je prijedlog Knjige standarda na raspravu.

Slijedom provedene rasprave, prof. dr. sc. Vlado Guberac predlaže, a Rektorski zbor jednoglasno donosi sljedeću

ODLUKU

I.

Rektorski zbor usvaja dokument pod nazivom Knjigu standarda novog vizualnog identiteta Rektorskoga zbora.

II.

U skladu s točkom I. ove Odluke Rektorski zbor započinje s uporabom novog logotipa i ostalih rješenja definiranih dokumentom navedenom u točki I. ove Odluke.

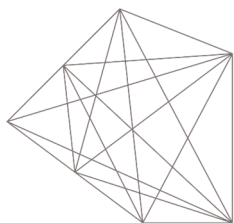
II.

Ova Odluke stupa na snagu danom donošenja.

Ad.2.4.

Predsjednik Rektorskoga zbora predložio je Ministrici znanosti i obrazovanja prof. dr. sc. Blaženku Divjak da se u rad Povjerenstva za izradu prijedloga izmjena i dopuna zakonske regulative u znanosti i visokom obrazovanju uključe i predstavnike Rektorskoga zbora. Zatim je zamolio gospođu Ministricu da izvijesti članove Rektorskog zbora je li ove godine planirana izrada novog Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak naglasila je da je izrada novoga Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju u planu normativnih aktivnosti Vlade RH za ovu godinu. Predviđeno je da se na izradi novog Zakona radi cijelu godinu dok bi se u proceduru Vlade RH uputio u posljednjem godišnjem kvartalu. Zatim je istaknula da će nakon formiranja Povjerenstva za izradu novog Zakona predložiti

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

da Rektorski zbor imenuje svoje predstavnike u povjerenstvo.

Ad.3.

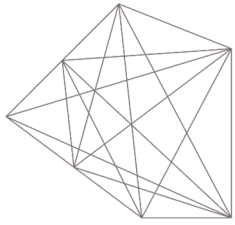
U uvodnom dijelu ove točke dnevnog reda Predsjednik Rektorskoga zbora je istaknuo da je zahtjev Ministarstva znanosti i obrazovanja pod nazivom "Plan upravljanja ljudskim resursima sveučilišta u okviru raspoloživih sredstava državnog proračuna u 2018. godini" od 12. prosinca 2017. godine zaprimljen na svim sveučilištima 18. prosinca 2017. godine. Članovi Rektorskoga zbora u materijalima za ovu točku dnevnog reda dostavljen je prijedlog Očitovanja vezano za izradu Plan upravljanja ljudskim resursima sveučilišta u okviru raspoloživih sredstava državnog proračuna u 2018. godini. Zatim je istaknuo da su sveučilišta zaprimila 12. siječnja 2018. godine dopis Ministarstva „Odobranje unosa promjena plaća na Sveučilištu u 2018. godini-informacija, daje se“ kojim se sveučilišta obavještavaju da je Prethodna suglasnost za raspisivanje natječaja za radna mjesta na sveučilištima u sklopu raspoloživih sredstava u državnom proračunu za 2017. godinu od 16. ožujka godine prestala vrijediti donošenjem Državnog proračuna Republike hrvatske za 2018. godinu i projekcije za 2019. i 2020. godinu (Narodne novine br. 124/17) stoga prethodno propisani postupci i pravila za 2017. godinu ne vrijede i za 2018. godinu.

Sva sveučilišta obvezna su izraditi plan upravljanja ljudskim resursima u 2018. i dostaviti ga Ministarstvu znanosti i obrazovanja do 31. siječnja 2018. godine i to na način da "Plan mora uključivati podatke o svim izmjenama koje dovode do promjene iznosa sredstava za isplatu plaća kao što su prekid radnog odnosa uključivo umirovljenje, zapošljavanje novih zaposlenika, napredovanje postojećih zaposlenika, te preraspodjelu zaposlenika uslijed nove sistematizacije radnih mjesta. Plan ne uključuje izmjene koje se odnose na promjenu godina staža i stjecanje doktorata. Plan je potrebno izraditi po mjesecima i po sastavnicama sveučilišta

Predsjednik Rektorskoga zbora posebno je istaknuo da treba uzeti u obzir činjenicu da sveučilišni sustav dinamačan i gotovo je nemoguće po svim mjesecima precizno utvrditi sve promjene na sastavnicama, a posebice za napredovanja nastavnika. Posebno je naglasio da nema utvrđenih jasnih pravila i postupaka u 2018. godini, a već smo na kraju siječnja pa se postavlja pitanja kako će sveučilišni sustav funkcionirati u 2018. godini.

Podsjetio je da je Rektorski zbor nadležno nacionalno tijelo u sustavu znanosti i visokog obrazovanja koje odlučuje o pitanjima od zajedničkog interesa za djelovanje i razvoj sveučilišta u Republici Hrvatskoj te posebice razmatra problematiku rada i razvoja sveučilišta. Slijedom navednog na ovoj sjednici potrebno je raspraviti mogu li se sveučilišta razvijati i u kojem pravcu je usmjeren razvoj nastavne i znanstvene djelatnosti sveučilišta te kako upravljati ljudskim resursima bez jasnih kriterija. Posebno je naglasio da se Rektorski zbor zalaže za uzajamni i partnerski odnos s Ministarstvom znanosti i obrazovanja i otvorio raspravu te posebno naglasio rasprava svih sudionika bude na akademskoj razini.

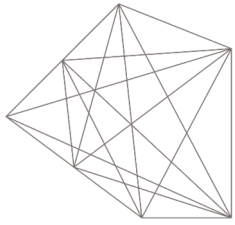
Prof. dr. sc. Ante Čović naglasio je da se u današnjoj raspravi treba osvrnuti na navedena dva dopisa Ministarstva znanosti i obrazovanja u kojima, nažalost, nema pomaka u temeljnom stavu Ministarstva vezano uz problematiku kadrovske razvoja sveučilišta. Istaknuo je da su se Rektorski zbor i druga sveučilišna tijela zalagala, skretala pozornost, molila, upozoravala, apelirala, prosvjedovala i tražila da Ministarstvo znanosti i obrazovanja promjeni zauzeti administrativno-restriktivni pristup prema sveučilištima. Smatra da se iza brige za trošenje proračunskih sredstava nalazi ambicija Ministarstva da preuzme kadrovsku politiku na sveučilištima te se na taj način ulazi u zonu autonomije sveučilišta. Rektorski zbor, sveučilišta i sveučilišna tijela su se zalagala za partnersko-razvojni pristup u rješavanju ove problematike te bi u tom smjeru trebao ići zaključak ove rasprave. Naglasio je da bi osnovni i zajednički interes sveučilišta, Ministarstva znanosti i

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

obrazovanja kao i cjelokupne društvene i državne zajednice trebao biti razvoj visokog obrazovanja i znanosti što je neophodno za razvoj cijeloga društva u cjelini. Budući da spomenuta dva dopisa Ministarstva idu u smjeru administrativno-restruktivnog pristupa smatra da bi u ovakvim dopisima trebali postojati standardi i razina kojih bi se trebalo držati. Posebno se osvrnuo se dio iz dopisa Ministarstva koji glasi: „*Također napominjemo da sukladno odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju* (“*Narodne novine*” br. 123/93., 198/03., 106/04., 176/04., 2/07-OURH, 46/07., 45/00., 63/11., 94/13, 101/14-OURH I 60/15. - *OURH te odredbama statuta sveučilišta, Plan mora biti odobren od Senata Sveučilišta.*“). Naglasio je da, ako se u dopisu poziva na neku odredbu zakona, u svrhu administrativne korektnosti tu odredbu zakona u tekstu treba i navesti. U Zakonu se Senat spominje 40 puta i nigdje ne postoji ova odredba te smatra da se Ministarstvo ne smije paušalno pozivati na Zakon i statute sveučilišta. U Statutu Sveučilišta u Zagrebu piše da Senat donosi planove zapošljavanja u znanstveno-nastavnim i umjetničko-nastavnim i suradničkim zvanjima što je nešto sasvim drugo od onog što traži Ministarstvo - plan i dinamiku umirovljenja i napredovanja zaposlenika. To je glavni predmet nerazumijevanja jer je plan zapošljavanja zamišljen razvojno, te je pitanje hoćemo li doći do razvojne politike u partnerstvu Ministarstva i sveučilišta ili nećemo. Podsjetio je na prijedloge i zaključke s prethodnih rasprava sjednica Rektorskoga zbora o potrebi i mogućnosti održavanja sastanaka na bilateralnoj razini između predstavnika Ministarstva i pojedinih sveučilišta nakon čega bi se održao zajednički sastanak, međutim sastanci nikada nisu realizirani. Prof. dr. sc. A.Čović je konstatirao da Ministarstvo znanosti i obrazovanja u postupku donošenja državnog proračuna tj. u trenutku kad je bilo pravo vrijeme za ovaj tip rasprave, nije održalo niti jedan sastanak s rektorima, sveučilištima i upravama niti je najavilo na koji način planira razvoj resursa u državnom proračunu. Fascinantna je koincidencija da je dopis prema sveučilištima datiran na isti dan kada je u Narodnim novinama objavljen Državni proračun za 2018. godinu (12. prosinca 2017.). Podsjetio je da je Rektorski zbor upozoravao na činjenicu da u razmatranju ove problematike treba imati u vidu i reakreditacijske nalaze u kojima je utvrđen nedostatak znanstveno-nastavnog kadra, a koji se izravno reflektira na kvalitetu izvedbe sveučilišnih programa. Naglasio je da su zakoni i pravilnici bezvrijedni ukoliko nije zadovoljen temeljni uvjet, a to je dovoljan broj kvalitetnih i kvalificiranih znanstveno-nastavnih djelatnika koji izvode te programe. Težnja Rektorskoga zbora i cjelokupne akademske zajednice u Ministarstvu znanosti i obrazovanja nije naišla ni na kakav odjek. Rektorski zbor se već pozivao i na Strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije te se dotaknuo i europskog medijana u izdvajanju za znanosti i visoko obrazovanje, a kojeg prema Strategiji treba dostići do 2020. godine. Budući da smo odgovor Ministarstva o iznosu europskog medijana dobili tek pred početak sjednice, a prema kojem su izdvajanja u Hrvatskoj veća od europskog medijana, taj podatak nije želio komentirati dok ne dobije sve relevantne informacije. Komentirao je i drugi navod iz Strategije u kojem stoji da „...u sustavu visokog obrazovanja i znanosti Republike Hrvatske ne postoji jasno osmišljena i profilirana politika zapošljavanja te profesionalnog i stručnog usavršavanja i napredovanja djelatnika.“. Smatra da je, ukoliko želimo djelovati u skladu sa Strategijom, neophodno voditi se i težiti partnersko-razvojnog pristupu s Ministarstvom. Najmanji razvojni ciklus u kojem se može planirati takva Strategija je trogodišnji ciklus. Podsjetio je kako je taj proces trebao započeti u rujnu 2017. godine kada su na sjednici Rektorskoga zbora zamoljeni tada prisutni predstavnici Ministarstva znanosti i obrazovanja za održavanje bilateralnih sastanaka, koji se nažalost nisu realizirali. Nastavno na dopis o Planu upravljanja ljudskim resursima sveučilišta smatra neprihvatljivim što se taj Plan inaugurira kao neka strateška odluka Senata, a u biti se radi o održavanju *status-quo*-a. Ambicija Ministarstva za preuzimanje kadrovske politike vidi se iz više njihovih dopisa, kao npr. kada je eksplicitno navedeno kako će se sveučilištima dopuštati zapošljavanje docenata a neće dozvoljavati zapošljavanje

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

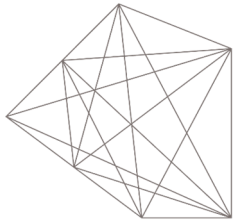
CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

nekim drugih. U dopisu se navodi kako treba dostaviti Plan i dinamiku umirovljenja, zapošljavanja i napredovanja zaposlenika gdje je zapošljavanje stavljeno u isti rang s ostalim te je na taj način razvojni faktor potpuno utopljen te je metodološki potpuno pogrešno što su nastavni kadrovi pomiješani s administrativnim. Zaključio je kako zahtjevu Ministarstva jednostavno nije moguće udovoljiti i nije moguće planirati na način kako to traži Ministarstvo. Također, glavna metodološka greška iz prethodnih planiranja ovdje nije niti spomenuta, a radi se o napredovanju profesora u trajnom zvanju te ih treba na neki način izdvojiti u fusnoti, isto kao i nerealizirana radna mjesta, nerealizirane suglasnosti iz razvojnih koeficijenata, promjene koeficijenata za voditelje ustrojbenih jedinica i sl. Naglasio je da nije posao Ministarstva znanosti i obrazovanja da sveučilišta budu anketne ustanove koje će anketirati, prikupljati a potom prosljeđivati te podatke Ministarstvu koje će temeljem toga voditi kadrovsku politiku. Smatra neutemeljenim nalogom da senati moraju donijeti plan tehničkog održavanja *statusa quo*-a. Pročitao je pasus iz dopisa Ministarstva iz siječnja o.g. prema kojemu „...je prethodna suglasnost za raspisivanje natječaja za radna mjesta na sveučilištima u sklopu raspoloživih sredstava u državnom proračunu za 2017. godinu prestala vrijediti donošenjem Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2018. godinu....stoga prethodno potpisani postupci i pravila za 2017. godinu ne vrijede i za 2018.“. Problematično je da doneseno pravilo prestaje vrijediti tek kada se donese nova regulacija, što nije ovdje slučaj, a posebno je problematično naknadno donošenje pravila. Zaključio je kako njegov apel nije da se zaoštava na ovim temama već apelira na predstavnike Ministarstva znanosti i obrazovanja da napuste administrativno-restruktivni pristup. Predložio je da se pokuša dogovoriti sastanak na kojem bi sudjelovali najkompetentniji ljudi sa sveučilišta gdje bi na jednoj vrsti okruglog stola raspravili kadrovsku politiku i pokušali doći do iste pozicije. Naglasio je da svima mora biti u interesu da sustav bude stabilan, razvojno orijentiran i da u konačnici nosi razvoj ove države i društva.

Prof. dr. sc. Dijana Vican u uvodnom dijelu izlaganja posebno je istaknula da Sveučilište u Zadru godinama vodi pomnu politiku razvoja kadrova, a posebno zadnjih nekoliko godina vodi brigu o koeficijentima, te da je neprikladnost ovog načina financiranja radnih mjesta te otežanoga ili posve onemogućenog razvoja visokog obrazovanja evidentna. Navela je kao primjer da su prošle godine na Sveučilištu u Zadru uredno pokrenuti određeni natječaji, ali ti natječaji nisu dovršeni. Zbog toga iz državne riznice nisu povukli sva proračunom predviđena sredstva, a sada će im manjkati sredstava. Zatim je istaknula da na to nisu mogli utjecati, jer nisu znali kada će natječaji biti dovršeni. Zbog svih onih koji nisu unaprijeđeni u 2017., bilo zbog toga što nisu završene procedure ili zbog toga što djelatnici nisu imali uvjete za unaprijeđenje, pritisak u 2018. godini je, opravdano, još veći. S obzirom na takvu situaciju, treba posebno imati u vidu međuljudske odnose i iščekivanje umirovljenja profesora u trajnom zvanju izvrsnih referenci zbog omogućavanja unaprijeđenja mlađih kolega, te upozorila da neki odjeli jednostavno ne predviđaju umirovljenja svojih profesora u trajnom zvanju zbog opravdanih objektivnih okolnosti (znanstvenih projekata, relevantnih povjerenstava i dr.).

Podržavajući sve navedeno u ovoj raspravi, Vican je svoju raspravu na ovu točku svela na tri tvrdnje s obrazloženjem, kazavši sljedeće:

Prvo, sveučilišni sustav posljednjih 5 godina nema jasne kriterije niti postupke koji bi uspostavili jasan okvir definiranja kadrovske politike. Naime, naša svaka godina počinje istim problemom: kako omogućiti nastavnicima koeficijente da ostvare svoje zakonsko pravo na napredovanje ili kako omogućiti izvrsnim studentima da se zaposle na sveučilištu. Eksplicitno je utvrdila da ograničavanje napredovanja nastavnika u više zvanje s koeficijentom složenosti poslova je u suprotnosti sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju i podzakonskim aktima u kojem su utvrđeni uvjeti napredovanja, jer se na taj način ne uvažava ispunjenost

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

uvjeta za više zvanje već samo koeficijent složenosti poslova i s njima povezana financijska sredstva za plaće. To praktično znači da je uveden novi dodatni uvjet za unaprjeđenje (raspoloživi koeficijent složenosti poslova), a to je u suprotnosti s temeljnim zakonom koji regulira područje znanosti i visokog obrazovanja.

Kao drugu tvrdnju, navela je institut reizbora koji zakonski nije predviđen za nastavnike za koje nije osiguran koeficijent složenosti poslova potreban za njihovo napredovanje, već je predviđen za nastavnike koji nemaju uvjete za napredovanje utvrđene Zakonom i podzakonskim aktima. Posljedice reizbora za nastavnike koji su ispunjavali uvjete za napredovanje, ali visoka učilišta nisu mogla osigurati koeficijent za njihova napredovanja su višestruke: uz činjenicu da ne ostvaruju osnovna prava (povećanje plaće) oni gube i mnoga druga prava u akademskoj zajednici. Navela je primjere: pasivno pravo izbora na čelne funkcije na fakultetima i sveučilištima jer nemaju zvanje koje je propisano za obnašanje tih funkcija; onemogućuje se dobivanje slobodne akademske godine jer ne postoji redovito napredovanje kao pokazatelj kvalitete znanstvenoga i nastavnog rada; onemogućuju se mnoga druga prava koja su predviđena samo za osobe u najvišim znanstveno-nastavnim zvanjima. Zatim je objasnila i posljedice koje snose i ustanove navodeći konkretne primjere: teško je ili nemoguće sastaviti povjerenstva za napredovanja jer ustanova nema dovoljan broj nastavnika u istom ili višem znanstveno-nastavnom zvanju od onog u koje se neki pristupnik bira; ustanove s umirovljenjem nastavnika u znanstveno-nastavnim zvanjima gube neke kriterije određene podzakonskim aktima koji propisuju minimalan broj nastavnika u zvanjima, recimo, pri reakreditaciji studijskih programa i sl.

Pod trećom tvrdnjom problematizirala je ograničenje napredovanja nastavnika povezujući ga s pitanjem i zapošljavanjem mladih znanstvenika i suradnika. Kako našim najboljim studentima koji su završili sveučilišne studije s najboljim ocjenama, dobili nagrade za svoj uspjeh tijekom studija omogućiti da se zaposle, kad njihovo zapošljavanje nije uvjetovano izvrsnim uspjehom već koeficijentom od nastavnika u mirovini i to tek za jednu, dvije godine kad bude koeficijenata? Prepreka izvrsnosti, naglasila je Vican, jest ograničavanje koeficijenata, istodobno i putovnica mladima za odlazak iz Hrvatske u zemlje EU u kojima se izvrsnost ne ograničava koeficijentom složenosti poslova.

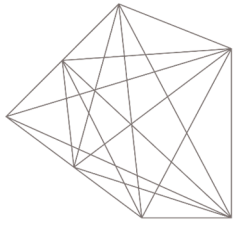
Sustav znanstvenih novaka, omogućavao je znanstveno osposobljavanje, ali i tog sustava više nema. Kako će sveučilišta osigurati dovoljan broj asistenata i poslijedoktoranada, kad je već sada jasno da je taj broj nedostatan u sveučilišnom sustavu?!

Zatim je postavila pitanje poslijedoktoranada kazavši da poslijedoktorand u kojega je sveučilište šest godina ulagalo, osiguralo mu plaću, školarinu za doktorski studij ne može ostvariti izbor na radno mjesto docenta jer nema koeficijenta i svi se odričemo osobe za koje su izdvojili najmanje milijun kuna, pa se postavlja pitanje kakva je to kadrovska politika i kuda vodi?

Posebno se osvrnula i na doktorande. Doktorand koji će biti primljen preko projekata Hrvatske zaklade za znanost jest kadrovska obogaćenje, ali troškovi doktoriranja su instituciji problem, kazala je Vican, te dodala da je to problem koji se ponavlja i na kojega je više puta ukazivano usmeno i pismeno – to su školarine koje se plaćaju asistentima za doktorske studije. Neka sveučilišta ili visoka učilišta trebaju izdvojiti velike iznose za tu stavku. Kazala je da Sveučilište u Zadru nije uspjelo refundirati te troškove koji su se samo zadnje tri godine popeli na više od pola milijuna kuna.

I zaključno je istaknula se sve navedeno su činjenice, koje su istaknute nebrojeno puta, pa nije jasno nerazumijevanje ovakve situacije i ustrajavanje na njoj.

Prof. dr. sc. Drago Šubarić, istaknuo je da podržava sve navedeno u ovoj raspravi i s obzirom na činjenicu da sam prije funkcije prorektora bio dekan u dva mandata i da sam zajedno sa svim osječkim dekanima prošao sva ograničenja koja su nametnuta sveučilišnom sustavu i to posebice od 2013. godine kada su

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

uveđeni koeficijenti i u prosincu 2013. godine od sveučilišta se tražio Plan zapošljavanja na sveučilištima.

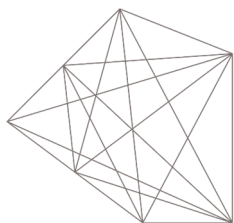
U 2014. godini prvi puta su na sveučilištima uvedeni koeficijenti napredovanja nastavnika, pa su postojali tzv. „lanci napredovanja“ od docenta do redovitog profesora u trajnom zvanju“ pa smo morali uzeti nastavnike s 4 fakulteta i postaviti ih u lanac kako bi ostvarili napredovanje u više zvanje.

Naglasio je da su ograničenja napredovanja nastavnika u viša zvanja, koja su uvjetovana koeficijentima, neminovno dovela do diskriminacije i to posebice u istom sveučilišnom sustavu. Unatoč ostvarenim svim uvjetima Rektorskoga zbora i znanstvenim uvjetima, ako na svom fakultetu ili odjelu nije postojala osoba koja odlazi u mirovinu, napredovanje jednostavno nije bilo moguće. Istaknuo je da je glavno pitanje poslijedoktoranada na fakultetima bilo tko sljedeće godine odlazi u mirovinu, kako bi bili sigurni da će moći napredovati u viša zvanja. To se posebno loše odrazilo na nastavnike koji su ostvarili napredovanje u 2013. i 2014. godini budući da nastavnici koji su napredovali prije njih nisu morali ispunjavati te uvjete. Ist tako sustav koeficijenata doveo je do diskriminacije u cjelokupnom sveučilišnom sustavu budući da sva sveučilišta u trenutku uvođenja koeficijenata nisu bila u istoj situaciji i nisu sva imala jednak broj „starijih nastavnika“ tako da su određena sveučilišta pretrpjela malu kadrovsku devastaciju jer im ljudi nisu mogli napredovati u zvanja te nisu mogli zapošljavati nove kadrove.

Prof. dr. sc. Šimun Anđelinović naglasio je kako bi bilo korisno kada bi ova sjednica završila konsenzusom na način da se artikulira koliko treba godišnje sustavu visokog obrazovanja mladih ljudi, kako ne bi došlo do poremećaja sustava. Istaknuo je da ukoliko nije jasno definiran taj početni podatak, planiranje nije moguće. Prema iskustvu drugih zemalja, rekao je da one u trenutku kada su suočene s kadrovskim problemima i nedostatkom novca pribjegavaju adekvatnoj terapiji. Objasnio je da mi imamo jedan *pool* koji ne koristimo u nastavi, dok druge zemlje koriste, a to je *pool* naših instituta. Instituti nisu uključeni u nastavu i oni izvršenu nastavu naplaćuju sveučilištima. Kada bi sveučilišta opteretila znanstvenike sa 30% iz tog *pool*-a, imali bi dovoljno kadrova za sva naša sveučilišta u smislu obavljanja nastave. Država bi time profitirala, a instituti bi bili još bolji ulaskom mladih ljudi. Zatim je istaknuo da ako se na današnjoj sjednici usvoji aproksimativan broj opće reprodukcije sveučilišta na način da ona ne idu u dekadencu starenja, možemo imati početni broj. Tada se tek može pregovarati sa premijerom, Vladom i s Ministarstvom znanosti i obrazovanja o tome kako namiriti potrebna sredstva.

Prof. dr. sc. Sanja Barić prenijela je prisutnima stav Sveučilišta u Rijeci, vezan uz ovu tematiku i najvažnijim istaknula partnerski odnos i volju da procesi u budućnosti budu ne samo održavajući, već i razvojni. Složila se da postoje određene manjkavosti u dosadašnjem pristupu, misleći pritom na dosadašnje dostavljene dokumente od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, ali načelno gledano Sveučilište u Rijeci pozdravlja plan upravljanja ljudskim resursima. Istaknula je da je to korak suradnje i pružanja ruke u dobrom pravcu, ali još važnije i korak skupljanja informacija. Prema praksi Sveučilišta u Rijeci, ne postoji problem u pripremanju planova jer su oni već takoreći spremni od njihovih sastavnica, te ako i kada se budu događale spomenute okolnosti, one će se uvrstiti u njih. Iako sa samom provedbom takvog načina planiranja nemaju problema, nezadovoljni su sa ukupnim restriktivnim pristupom prema kadrovskoj politici jer ona svakako ne vodi u dobrom pravcu. Najvažnijim smatra da Rektorski zbor zajednički i partnerski nastupi prema Ministarstvu znanosti i obrazovanja i da se pokuša u tom pravcu zajednički ispregovarati, prije svega veća ulaganja.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak istaknula je da je intencija Ministarstva znanosti i obrazovanja prilikom slanja ovog dopisa bila saznati planove koje imaju sveučilišta,

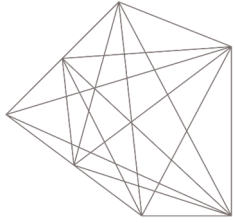
REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

a kako bi temeljem tih planova razvili modele. Ministarstvo znanosti i obrazovanja očekuje da u tome sudjeluju sastavnice sveučilišta i smatra korisnim da se ti planovi, zahtjevi, potrebe i kriteriji diskutiraju, jer je to ono što razrađuje sveučilište. Kako je objasnila, u međuvremenu postoji osnova po kojoj se može djelovati u mjesecu siječnju i završiti ranije pokrenute postupke, a to je Odluka Vlade o zabrani zapošljavanja iz srpnja 2016. godine koja propisuje postupak. Nakon što sveučilišta dostave svoje planove koji trebaju biti usuglašeni od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, ministrica vjeruje da će se moći razviti modeli i da će sveučilišta moći dalje nastaviti autonomno djelovati u smislu donošenja odluka o zapošljavanju. Istaknula je da su u razgovoru s Ministarstvom financija i unutar Vlade, u rebalansu proračuna uspjeli riješiti sve ono što je bilo višak i što se više potrošilo prošle godine na poziciji visokih učilišta, točnije nekih sveučilišta. Objasnila je da Ministarstvo znanosti i obrazovanja inzistira na povećanju proračuna i važnim smatra što će ono ove godine biti u poziciji razgovarati o razvoju u kontekstu sklapanja novih programskih ugovora. Sigurna je da će identificirati ciljeve i načine kako raditi zajedno da se ciljevi prate, indikatori prihvate te da se za to osiguraju i određena sredstva, kako unutar fondova tako i unutar državnog proračuna. Naglasila je da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja svjesno činjenice da u sustavu nedostaje financijskih sredstava ali i jasnijeg osjećaja za ciljeve i planiranje pa je u tom smislu pozvala sve na suradnju. Poštujući ustavno načelo autonomije koja se odnosi i na autonomiju znanstvenog istraživanja i na autonomiju poučavanja i autonomiju unutarnjeg organiziranja, objasnila je da to ne uključuje kategoriju financijske autonomije. Naime, financijska autonomija je, posebice u dijelu trošenja proračunskih sredstava, riješena odlukom Ustavnog suda iz 2000. godine, pa je to kategorija u kojoj je potrebno razviti vlastiti zajednički model na koji način će se to raditi i pratiti a da su pritom sve fiskalne odgovornosti sačuvane. Vezano uz zapošljavanje, istaknula je da sveučilišta mogu u skladu sa povećanjem koje im je već sada dano, planirati ta sredstva i određena zapošljavanja. Osvrnula se na mrežu europskih sveučilišta i pozvala Rektorski zbor da se jasnije uključi te predložila da to bude jedna od tema sljedeće sjednice Rektorskoga zbora. Ministrica Divjak istaknula je da su osobe iz Ministarstva znanosti i obrazovanja, uključujući i nju, spremne i voljne tijekom ove godine u dogovoru sa sveučilištima posjetiti svako sveučilište, doći na Senate, razgovarati o važnim temama te temeljnim i razvojnim pitanjima pojedinih sveučilišta. Tim razgovorima trebala bi se stvoriti zajednička platforma na koji način se u Hrvatskoj izboriti za veći proračun, dobiti dobre i kvalitetne programske ugovore, ali i na međunarodnoj sceni, posebno na razini EU, pokušati osigurati sredstva koja će našem sustavu visokog obrazovanja i znanosti omogućiti razvoj.

Prof. dr. sc. Šimun Anđelinović pozdravio je inicijativu i istaknuo da su spremni uključiti se u sve vrste projekata koje Ministarstvo znanosti i obrazovanja predlaže te dodao da je poziv Sveučilišta u Splitu prema Ministarstvu znanosti i obrazovanja uvijek otvoren. Naglasio je da je važno dati odgovore ljudima koji su već održali nastupna predavanja zašto nisu u planu. Upozorio je da su to praktična pitanja koja treba akutno rješavati jer je ovdje riječ o suglasnostima koje su date prije godinu dana.

Stipe Mamić je naglasio da koncept koeficijenata zaobilazi Odluku Vlade Republike Hrvatske o zabrani zapošljavanja i proceduri koja je tamo propisana, a sve u dobroj vjeri pomoći sustavu. Odluka Vlade Republike Hrvatske mora se primjenjivati dok god se ne pronađe koncept na koji način to dalje sustavno rješavati. Podsjetio je da je logika donošenja te Odluke bila kriza ali obzirom da se ekonomija počela buditi, što se vidi i na proračunu, za očekivati je da će Odluka u nekom trenutku biti izmijenjena i fleksibilnija. Ministarstvo znanosti i obrazovanja će u međuvremenu nastojati pronaći model koji će biti svima prihvatljiv. Problematičnim smatra što se sveučilišta pozivaju na suglasnosti izdane prije tri ili četiri godine, a koje su danas ad acta.

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

Prof. dr. sc. Miloš Judaš smatra da ukoliko se Ministarstvo znanosti i obrazovanja može pozivati na dvije godine staru Odluku Vlade, onda se sveučilišta isto tako mogu pozivati na dvije ili tri godine staru Odluku o zapošljavanju. Upozorio je kako se ne bi smjelo dogoditi da ono što sveučilišta sada pošalju kao plan koristi kao argument probijanja proračuna. Ujedno, nelogičnim smatra da se planovi rade na mjesečnoj razini.

Stipe Mamić se referirao na sjednicu Rektorskoga zbora iz Osijeka u svibnju 2017. kada se raspravljalo o obračunskom koeficijentu gdje je jasno rečeno da se koeficijent može probiti na razini mjeseca, ali se na razini godine treba ukalupiti u proračunska sredstva. Objasnio je da postoji cijeli niz zakona i podzakonskih akata koji govore o fiskalnoj odgovornosti te onaj tko probije proračun *de facto* krši zakon.

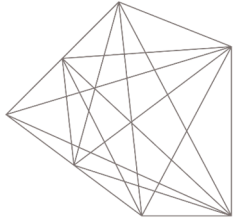
Prof. dr. sc. Damir Boras složio se da treba misliti na financijsku odgovornost i istaknuo da je Sveučilište u Zagrebu u svom planu izračunalo koliko je potrebno sredstava, kako za infrastrukturu, tako i za zapošljavanje, tako da Ministarstvo znanosti i obrazovanja ima sve potrebne stavke za planiranje. Istaknuo je da su samo dekani mogu planirati kadrovsku politiku, budući da oni imaju najbolji uvid u cjelokupno poslovanje i potrebe pojedine sastavnice, nakon čega se prema proceduri o tome raspravlja na Senatu. Isto tako smatra da je financijski plan donesen na Senatu i dostavljen Ministarstvu znanosti i obrazovanja itekako dovoljan da ono temeljem njega može planirati i zastupati interese sveučilišta. Zaključno je naglasio da Sveučilištu u Zagrebu nedostaju još 2 milijuna kuna od *lump sum*-a koje treba dobiti od Ministarstva znanosti i obrazovanja za posljednje dvije godine.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak naglasila je da se na kraju godine za sredstva u rebalansu proračuna s Ministarstvom financija borilo i izborilo Ministarstvo znanosti i obrazovanja, a ne sveučilišta. To što je dopise Ministarstvo dostavilo krajem godine, za vrijeme blagdana, nije priječilo da ih sveučilišta dalje prosljede na sastavnice kako bi ih na svojim fakultetskim vijećima raspravili te da Odbor za proračun o tome raspravi. Stoga moli da se postupa po fiskalnoj odgovornosti. Temeljem dostavljenih planova može se izraditi model koji će omogućiti funkcioniranje u skladu s povećanim proračunskim sredstvima. Također će se razgovarati o programskim ugovorima, ciljevima, strateškim odrednicama programa, trebaju li neki studijski programi gdje se studenti ne zapošljavaju ili ne mogu dobiti staž a dobili su dopusnice na senatima bez traženja financijskih sredstava. Ministarstvo je spremno za te rasprave ali ne bez argumenata ili s paušalnim argumentima. Moli da Ministarstvo i sveučilišta surađuju te da sveučilišta dostave tražene planove.

Prof. dr. sc. Damir Boras se složio kako Ministarstvo i sveučilišta moraju surađivati ali je mišljenja da bi Ministarstvo puno bolje prošlo u rebalansu proračuna da je u razgovore na vrijeme uključilo Rektorski zbor.

Prof. dr. sc. Sanja Barić istaknula je da je Sveučilište u Rijeci suočeno sa mnogim problemima zbog čega su sa Ministarstvom znanosti i obrazovanja dogovorili konkretne datume sastanaka u cilju rješavanja aktualnih problema. Stav Sveučilišta u Rijeci je podržati nove, transparentne, razvojne politike kao i međusobnu suradnju i partnerski odnos i podržava transparentnost u radu Ministarstva koje nije bilo u proteklom razdoblju ministra prof. dr. sc. P. Šustara i prof. dr. sc. P. Barišića.

Prof. dr. sc. Alfio Barbieri rekao je da sveučilišta moraju biti partneri sa Ministarstvom znanosti i obrazovanja radi toga što rektori nemaju snagu sami

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

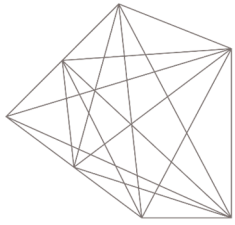
CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

provoditi pametnu, ciljanu i racionalnu politiku. Postavlja se pitanje do koje se razine sastavnice mogu razviti, odnosno koliko smiju ići u ekspanziji. Prof. Barbieri objasnio je da je Bolonjskim procesom nastupila inflacija nastavnih programa pri čemu se nitko nije upitao jesu li ti programi nužni. Stoga se stari programi moraju zamijeniti novim, primamljivim programima koji trebaju biti prepoznati i napravljeni u suradnji sa društvenom zajednicom.

Prof. dr. sc. Ivo Družić smatra da je temeljni uzrok nesuglasicama nepostojanje konzistentne veze između znanstveno-obrazovne državne politike koja je institucionalno uređena različitim zakonima i proračunske politike, koja bi trebala pratiti znanstveno-obrazovnu politiku. Postoji čitav niz predviđenih mjera u Strategiji znanosti i visokog obrazovanja koji govore o rastu sredstava, međutim kada je 2014. godine Strategija donesena, proračunska politika je istodobno išla obrnutim smjerom i predviđala smanjenje sredstava. Prof. Družić se osvrnuo na brojčane pokazatelje koje govore o realizaciji naše politike i rekao da je u razdoblju od 2004.-2014./2015. godine Hrvatska bila jedina zemlja u Europskoj uniji kojoj su smanjena izdvajanja za znanost. Nakon krize od 2008.-2014., 2015. godine, državni proračun je porastao za 8%, a u njemu je proračun za znanost i obrazovanje smanjen za 4%, dok je broj studenata povećan za 18%. Iz toga slijedi činjenica da broj *full-time* ekvivalenata pada sa 6.900 na 6.200, broj doktora znanosti sa 800 godišnje pada na 600. Ono gdje akademska zajednica treba pomoći Ministarstvu znanosti i obrazovanja jest činjenica da je u projekciji u proračunu za 2018. i projekciji do 2020. godine Ministarstvo znanosti i obrazovanja unatoč svim proklamacijama prošlo najlošije, odnosno indeksi Ministarstva znanosti su najlošiji među ministarstvima. Naime, potrebno je oko 400 milijuna kuna u proračunu za znanost da sustav može funkcionirati, a ako se Strategija želi realizirati i kako bi se normaliziralo stanje u sustavu znanosti i visokog obrazovanja u razvojnom smislu, onda bi od 2018.-2025. godine proračun znanosti i visokog obrazovanja trebao rasti otprilike 10% godišnje. Istaknuo je da proračun od 2016.-2020. godine prema projekcijama raste za nekih 30-ak %, od toga u njemu različite agencije imaju porast od 80-130%, Carnet 130%, Srce 300%, instituti oko 15% veća sredstva, a sveučilišta 5%. Upozorio je da je izmjenama Zakona o izvršenju državnog proračuna promijenjena metodologija, pa su nekadašnja vlastita sredstva koja su bila procjenjivana u Ministarstvu, sada postala izdvajanja Ministarstva. U proračun Ministarstva ulaze i sredstva Europskih fondova koja nisu trajnog karaktera jer traju dokle traju kohezijski fondovi. Također, prisutan je i problem održavanja sustava u dugoročnom smislu budući da je ovdje riječ o sredstvima na određeno razdoblje. Zaključno je istakao da dok god se zajednički ne osvijesti problem i ne napravi pritisak promjene položaja sustava znanosti i visokog obrazovanja, u razvojnom smislu se neće moći držati korak s Europskom unijom.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak istaknula je da Hrvatska nije jedina država kojoj je smanjen proračun za znanost i obrazovanje i svjesna je činjenice da ono što je predviđeno u projekciji za sljedeće dvije godine nije dovoljno, međutim to nas ne lišava odgovornosti da odgovorno trošimo ono čime raspolažemo. Dobrim planiranjem u okviru programskih ugovora ili poslovanjem temeljem utvrđenih razvojnih ciljeva može se dobro pozicionirati i tražiti više sredstava, a ne temeljem lošeg planiranja ili što očekujemo da će se rebalansom pokriti ono što je potrošeno van budžeta. Zamolila je da se nastave razgovori te napravi plan i za iduću godinu, ali za ovu godinu plan mora biti u skladu s proračunom. Također vjeruje da će se sredstva za razvoj osigurati programskim ugovorima.

Prof. dr. sc. Miloš Judaš smatra da bi unutar postojećih sredstava, a ne unutar povećanja, Ministarstvo znanosti i obrazovanja trebalo razmisliti o prioritetima te pravilnije i bolje planirati, tj. barem izjednačiti sredstva za agencije, što je

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

administracija s onima za institute, budući da su sredstva za agencije značajno veća.

Stipe Mamić smatra da je proračun zakomplicirao dio vezan uz vlastite i namjenske prihode koji su 2015. godine na silu uneseni u proračun Ministarstva znanosti i obrazovanja. To je dio o kojem se ne pregovara s Ministarstvom financija, ali pregovara se o tome koliko sredstava osigurati iz izvora 11 što je čisti proračun i koliko osigurati za sufinanciranje europskih projekata. Vezano uz opasku prof. Judaša napomenuo je da se agencije velikim dijelom financiraju iz projekata. Također je istaknuo kako je Ministarstvo znanosti i obrazovanja pohvaljeno na razini Vlade kao jedno od najboljih ministarstava po povlačenju fondova (oko 500 milijuna eura), neovisno o problemima koji postoje i o kojima će još morati razgovarati. Istaknuo je da je u studentske domove uloženo preko 150 milijuna eura, 50 milijuna eura u znanstvene centri izvrsnosti, 50 milijuna eura za stipendije, a kroz mjesec dana ide i odluka za još 130-140 milijuna eura u sustavu znanosti i visokog obrazovanja. Naglasio je da u proračunu znanost i visoko obrazovanje rastu najmanje dvostruko, a kada govorimo u znanosti višestruko u odnosu na prosvjetu. Što se tiče europskih fondova napokon smo tek sada došli u situaciju da povlačimo više nego što uplaćujemo. Također je rekao kako je na Vladi donesen zaključak da se viškovi prioritetno usmjeravaju u sustav znanosti i obrazovanja te gospodarstva.

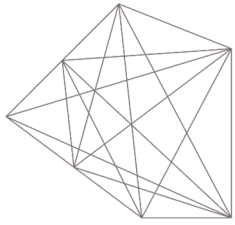
Prof. dr. sc. Miloš Judaš istaknuo je da znanstveni centri izvrsnosti nisu državno ulaganje u znanje već europski novac.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak napomenula je da su znanstveni centri izvrsnosti alokacije Ministarstva, a ne kompetitivni europski natječaj. Plan Ministarstva znanosti i obrazovanja je da se te alokacije prošire o čemu jako puno razgovaraju i sa Ministarstvom regionalnog razvoja. Predložila je da se na jednoj od sjednica Rektorskoga zbora pokrene ta tema i da se vide zajedničke mogućnosti i kako doći do dodatnih sredstava.

Prof. dr. sc. Ivo Družić istaknuo je da sve što je ranije u raspravi istaknuo, argument je u borbi za dodatna sredstva, a ne prozivka. Kad je govorio o smanjivanju sredstava od 2004. do 2014. govorio je o smanjivanju za znanost i tu je Hrvatska skoro jedina zemlja u EU koja ima smanjenje. Stvar je u tome da su sredstva iz proračuna koja omogućuju održavanje sustava premalena, jer će kohezijski fondovi prestati za par godina i zato u proračunu treba povećati prateća sredstva. Smatra da će povećana sredstva bitno olakšati jačanje kriterija izvrsnosti kad mjerimo znanstveni i nastavni doprinos.

Predsjednik Rektorskoga zbora se osvrnuo na izjavu g. S. Mamića da su osigurana 500 milijuna eura za sustav znanosti i obrazovanja. Osvrnuvši se na situaciju u Osijeku gdje su povukli 170 milijuna kuna za studentski dom iz fondova i nažalost morali poništiti natječaj te pokrenuti novi, istaknuo je da konkretno sveučilište nema nikakav benefit od povučenih sredstava. Važnijim smatra problem doktoranada koji su izabrani na natječajima kao najbolji, a nakon šest godina tj. nakon što doktoriraju izbacuje ih se sustava jer se za njih ne može pronaći razlika koeficijenta od 0,194. Smatra da bi mu se nakon doktoriranja treba automatski produžiti ugovor jer se radi o stotinama ljudi koje nakon doktorata izbacujemo iz sustava, a njima ne treba razlika u koeficijentu već sigurnost da će ostati u sustavu nakon što doktoriraju.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak smatra da se osobi kojoj treba šest godina da doktorira ne možemo smatrati izvrsnim odnosno možemo se zapitati kakvi su naši doktorski studiji I to bi trebala biti posebna tema za raspravu. Podsjetila je da javni

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

natječaji za radna mjesta moraju postojati i to je jedini način da se u sustavu dobiju najkvalitetniji ljudi. Upozorila je da su sva sveučilišta, bez iznimke, za ovu godinu dobila povećanja na rashodima za zaposlene i sigurno razlika u koeficijentima koja počinje s nula neće biti prepreka da se nekoga zaposli jer je to uračunato. Još postoje i zapošljavanja preko Hrvatske zaklade za znanost i projekata što nije ovdje uračunato.

Predsjednik Rektorskoga zbora podsjetio je da je na nekim doktorskim studijima doktorski kandidat dužan objaviti tri cc. rada iz teme disertacije u svjetskim časopisima što ovisi o recenzentima. Podsjetio je, iz osobnog iskustva, da su radnije doktorandi u sustavu, nakon što bi obranili disertaciju, bili zaštićeni tj. ostajali su u sustavu.

Prof. dr. sc. Šimun Anđelinović predložio je da se rasprava usmjeri prema zaključcima i smatra da je potrebno zajedno s Ministarstvom znanosti i obrazovanja izračunati projekciju godišnjeg ulaza novih mladih znanstvenika u sustav te je predložio da isto uđe u zapisnik kao zaključak. Također, kao mogući zaključak ponovio je riječi prof. dr. sc. I. Družića, da se zajedno s Ministarstvom znanosti i obrazovanja koriste podaci u svrhu povećanja ukupnih sredstava za visokoškolsko obrazovanje.

Predsjednik Rektorskog zbora zahvalio se svim sudionicima u raspravi te zaključio raspravu te predložio da Rektorski zbor donese zaključke, Rektorski zbor jednoglasno donosi sljedeći

ZAKLJUČAK

I.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja treba u uzajamnom i partnerskom odnosu s Rektorskim zborom utvrditi jasno osmišljenu i profiliranu politiku zapošljavanja, profesionalnog i stručnog usavršavanja i napredovanja zaposlenika u sveučilišnom sustavu te strategiju razvoja kadrova na sveučilištima, koja bi bila temelj za donošenje Plana upravljanja ljudskim resursima na sveučilištima.

II.

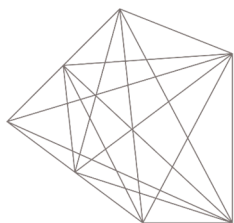
Rektorski zbor traži od Ministarstva znanosti i obrazovanja jasne pokazatelje o provedbi ciljeva u visokom obrazovanju i znanosti utvrđene ciljevima 4.1 i mjerom 4.2. u Strategiji obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2018. godinu i projekcije za 2019. i 2020. godinu (Narodne novine br. 124/17).

III.

„Plan upravljanja ljudskim resursima“ ne može dovoditi do ograničavanja zaposlenika u sveučilišnom sustavu i diskriminacije u njihovom temeljnom pravu na napredovanje uz ispunjavanje uvjeta utvrđenih zakonskim i podzakonskim aktima, a time i ograničavanju autonomije sveučilišta bez uvažavanja konteksta i uvjeta u kojima svako pojedino sveučilište djeluje i posebice upravljanje resursima s kojima raspolažu sveučilišta.

IV.

Utvrđivanje novih pravila i postupka nakon dostavljanja Plana upravljanja ljudskim resursima na mjesečnoj razini je za sveučilišni sustav krajnje neprihvatljiv i neprimjeren, jer tek nakon 31. siječnja 2018. godine počinju se

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

uspostavljati nova pravila i postupci, isto dovodi do „administrativne šutnje“ i krajnje neizvjesnosti u kojem vremenskom roku će se uspostaviti odobrenja za plaće i prema kojim postupcima i pravilima.

V.

Na niz otvorenih pitanja i pravnih praznina u radnopravnim statusima zaposlenika u sveučilišnom sustavu koja su navedena u Očitovanju Rektorskog zbora, koje je u prilogu ovog Zaključka i čini njegov sastavni dio, potrebno je sustavno i temeljito razmotriti i pristupiti izmjeni zakonske regulative u sustavu znanosti i visokog obrazovanja.

VI.

U cilju osiguravanja održivosti sustava visokoga obrazovanja potrebno da Rektorski zbor u suradnji s Ministarstvom znanosti i obrazovanja definira strategiju razvoja kadrova, posebice osiguranje novih radnih mjesta za asistente na godišnjoj razini.

Ad.4.

Predsjednik Rektorskoga zbora je u okviru ove točke dnevnog reda istaknuo da su u skladu s Javnim pozivom za predlaganje kandidata za članove Upravnog odbora Hrvatske zaklade za znanost od 27. prosinca 2017. godine, provedene konzultacije s članovima Rektorskoga zbora, stoga predlaže da Rektorski zbor za članove Upravnog odbora Hrvatske zaklade za znanost predloži: prof. dr. sc. Natašu Erjavec, prof. dr. sc. Alena Soldu i prof. dr. sc. Hrvoja Vančika

Slijedom provedene rasprave Predsjednik Rektorskog zbora prof. dr. sc. Vlado Guberac predlaže a Rektorski zbor jednoglasno donosi sljedeću

ODLUKU

o prijedlogu kandidata za imenovanje članova Upravnog odbora Hrvatske zaklade za znanost

I.

Rektorski zbor predlaže kandidate za imenovanje članova Upravnog odbora Hrvatske zaklade za znanost kako slijedi:

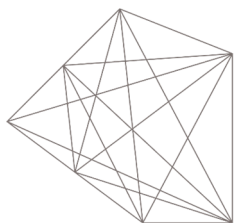
1. **Prof. dr. sc. Nataša Erjavec**, redovita profesorica i prodekanica za znanost, poslijediplomske studije i doktorate Ekonomskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
2. **Prof. dr. sc. Alen Soldo**, redoviti profesor Sveučilišnoga odjela za studije mora Sveučilišta u Splitu i prorektor za znanost i međunarodnu suradnju Sveučilišta u Splitu
3. **Prof. dr. sc. Hrvoj Vančik**, redoviti profesor Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

II.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

III.

Ova Odluka uz životopise kandidata navedenih u točki I. ove Odluke dostavlja se Ministarstvu znanosti i obrazovanja.

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

Ad.5.

Predsjednik Rektorskoga zbora najavio je sastanak dužnosnika nadležnih za visoko obrazovanje koji će se održati u Sofiji u Bugarskoj od 20.-21. veljače 2018. godine te za predstavnika Rektorskoga zbora predložio izv. prof. dr. sc. Slavena Zjalića, prorektora za međuinstitucijsku suradnju i transfer tehnologija Sveučilišta u Zadru.

Slijedom provedene rasprave Predsjednik Rektorskog zbora prof. dr. sc. Vlado Guberac predlaže a Rektorski zbor jednoglasno donosi sljedeću

ODLUKU

I.

Izv. prof. dr. sc. Slaven Zjalić, prorektor za međuinstitucijsku suradnju i transfer tehnologija Sveučilišta u Zadru imenuje se za predstavnika Rektorskog zbora na sastanku dužnosnika nadležnih za visoko obrazovanje koji će se održati 20. do 21. veljače 2018. u Sofiji, Bugarska.

II.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Ad.6.1.

Predsjednik Rektorskoga zbora je izvijestio kako je Ministarstvo znanosti i obrazovanja na više dopisa Rektorskoga zbora vezano uz izdvajanja za visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj dostavilo podatke o medijanu Europske unije izdvajanja za znanost i visoko obrazovanje.

Ad.6.2.

Predsjednik Rektorskoga zbora podsjetio je na najavu s prošle sjednice Rektorskoga zbora o održavanju Jubilarnog simpozija rektora Centralne Europe u organizaciji Mađarske rektorske konferencije koja će se održati 17. i 18. svibnja u Budimpešti u Mađarskoj. Zamolio je rektore i prorektore da se odazovu pozivu u što većem broju.

Prof. dr. sc. Damir Boras smatra da bi svi rektori trebali sudjelovati te je naglasio važnost udruživanja i suradnje zemalja iz regije i Centralne Europe kako bi zajednički nastupili kao blok. Rekao je kako zemlje Zapadne Europe stalno preglasavaju zemlje iz regije te općenito imamo malo utjecaja. Jako je važno da kao cjelina utječemo na sve vlade da bolje ispregovaraju buduće financijske uvjete i da osiguramo suradnju s vrhunskim sveučilištima u Europi.

Slijedom provedene rasprave Predsjednik Rektorskoga zbora prof. dr. sc. Vlado Guberac predlaže a Rektorski zbor jednoglasno donosi sljedeću

ODLUKU

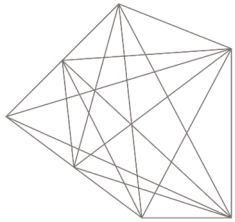
**o sudjelovanju na Jubilarnom simpoziju rektora
Centralne Europe 17. i 18. svibnja 2018. u Budimpešti, Mađarska**

I.

Rektorski zbor će aktivno sudjelovati na Jubilarnom simpoziju rektora Centralne Europe u organizaciji Mađarske rektorske konferencije koji će se održati 17. i 18. svibnja 2018. u Budimpešti, Mađarska.

II.

Prof. dr. sc. Damir Boras, rektor Sveučilišta u Zagrebu imenuje se koordinatorom aktivnosti navedenih u točki I. ove Odluke.

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

III.

Paula Pavletić, tajnica Rektorskog zbora zadužuje se za izradu prezentacije pri predavljanju Rektorskoga zbora Republike Hrvatske.

IV.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Ad.6.3.

Prof. dr. sc. Dijana Vican je ukazala na dva problema s kojima je suočeno Sveučilište u Zadru. Jedan je problem u financiranju odobrenih INTERREG projekata, projekata međugranične suradnje, u kojima službe računovodstva nemaju jasne upute u financijskom vođenju, a vezano za plaće djelatnika. Drugi problem vezan je za integrirana sveučilišta koja su u diskriminacijskom položaju u odnosu na neintegrirana sveučilišta time što kao pravne osobe mogu na natječaju za EU sredstva očekivati odobrenje samo jednog projekta jer je integrirano sveučilište pravna osoba. Vican je napomenula da povezivanje različitih projekata u jedan može biti „praktično“, ali financijski nije isplativo i nije pravedno, te demotivira potencijalne prijavitelje. Konkretno najava ESF-a vezano za HKO omogućuje dobivanje jednog projekta za najrazličitije standarde zanimanja i standarde kvalifikacije i potencijalne prijave novih studijskih programa.

Prof. dr. sc. Blaženka Divjak vezano uz projekte ESF-a pojasnila je da integrirana sveučilišta imaju 2 do 3 tisuće studenata, slično kao npr. neka sastavnica Sveučilišta u Zagrebu. Radi se o projektu internacionalizacije od 2 milijuna kuna kojim se razvijaju studijski programi te je procjena Ministarstva da se u godinu dana i za taj iznos teško može razviti više od 3 ili 4 studijska programa. Slaže se da bi se u drugim programima koji dolaze može razmisliti o drugačijem modelu, posebno u projektima vezano uz program studentske prakse i daljnji razvoj HKO-a.

Stipe Mamić vezano uz Interreg projekte istaknuo je da Ministarstvo znanosti i obrazovanja još uvijek očekuje konačni odgovor od Ministarstva financija. Naime, traži se da se sredstva koja su isplaćena za plaće iz državnog proračuna još dodatno povuku iz fondova što je ili dvostruko financiranje ili nenamjensko korištenje te je teško očekivati da će Ministarstvo financija pronaći rješenje. Kod Interreg-a je bio uvjet da se dio sredstava mora osigurati iz nacionalnog sufinanciranja pa se to prikazivalo dijelom kao rad zaposlenih, pa treba dogovoriti kako osigurati sredstva. Naglasio je da je Ministarstvo znanosti i obrazovanja otvoreno za sve projekte koji su kompetitivni i gdje se osiguravaju dodatna sredstva za financiranje sustava. Sufinanciranje projekata je prioritet.

Prof. dr. sc. Dijana Vican je zaključno rekla kako cijeni pojašnjenje Ministarstva te smatra da financiranje ne bi smjelo biti vezano uz veličinu institucije već bi se trebalo odlučivati sukladno prioritetima.

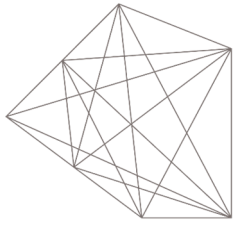
Nakon toga Predsjednik Rektorskoga zbora zahvalio je članovima Rektorskoga zbora i svim nazočnima na sudjelovanju u radu 3. sjednice Rektorskoga zbora u akademskoj godini 2017./2018. i zaključio sjednicu u 19.30 sati.

Zapisnik sastavile:

Paula Pavletić, prof.
i
Petra Lojen

Predsjednik Rektorskoga zbora

prof. dr. sc. Vlado Guberac
Rektor Sveučilišta J.J. Strossmayera u Osijeku

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

Prilog uz točku 3.

Očitovanje Rektorskoga zbora na zahtjev Ministarstva znanosti i obrazovanja pod nazivom „Plan upravljanja ljudskim resursima sveučilišta u okviru raspoloživih sredstava državnog proračuna u 2018. godini“

Na temelju članka 105. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ br. 123/03., 198/03., 105/04., 2/07.-Oduka USRH 174/04., 46/07., 45/09., 63/11., 94/13. i 139/13. i Odluke USHRH 101/14., 60/15.), Rektorski zbor na 3.sjednici u akademskoj 2017./2018. godini održanoj 26. siječnja 2018. godine, razmatrao je zahtjev Ministarstva znanosti i obrazovanja pod nazivom „Plan upravljanja ljudskim resursima sveučilišta u okviru raspoloživih sredstava državnog proračuna u 2018. godini“ od 12. prosinca 2017. godine (KLASA. 602-04/17-10/00132 URBROJ 533-20-17-0001), koji su sveučilišta zaprimila 18. prosinca 2017. godine i donio sljedeće

OČITOVANJE

Nadležnost za davanje mišljenja i očitovanja:

Rektorski zbor je u skladu s člankom 105. stavkom 2. i 4. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ br. 123/03., 198/03., 105/04., 2/07.-Oduka USRH 174/04., 46/07., 45/09., 63/11., 94/13. i 139/13. i Odluke USHRH 101/14., 60/15.) (u daljnjem tekstu: Zakon) nadležno nacionalno tijelo u sustavu znanosti i visokog obrazovanja koje odlučuje o pitanjima od zajedničkog interesa za djelovanje i razvoj sveučilišta u Republici Hrvatskoj te posebice razmatra problematiku rada i razvoja sveučilišta i o tome donosi preporuke i mišljenja.

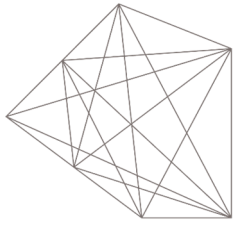
U skladu s utvrđenom nadležnošću i s obzirom na činjenicu da je zahtjev Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta pod nazivom „Plan upravljanja ljudskim resursima sveučilišta u okviru raspoloživih sredstava državnog proračuna u 2018. godini“ (u daljnjem tekstu: Plan) se odnosi na rad i razvoj sveučilišta i to posebice na razvoj ljudskih resursa u 2018. godini, Rektorski zbor utvrđuje kako slijedi:

Načelne primjedbe:

U uvodnom dijelu postavlja se pitanje je li Državni proračun u 2018. godini za znanost i visoko obrazovanje slijedi utvrđene ciljeve utvrđene Strategijom obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.)

„Cilj Strategije obrazovanja, znanosti i tehnologije glasi (4.2 poticati izdvajanje za visoko obrazovanje iz javnog i privatnog sektora): Hrvatsko javno izdvajanje za visoko obrazovanje određeno je kao postotak BDP-a, a trenutno je među najnižima i Europi i iznosi 0,73. Tako nisko izdvajanje onemogućuje svaku ozbiljniju reformu visokoobrazovnog sustava, stoga je jedan od najvažnijih ciljeva u budućem razdoblju pozicioniranje Hrvatske među zemljama EU u razini izdvajanja za znanost i visoko obrazovanje. To je ujedno i mjera stvarnog prepoznavanja uloge obrazovanja i istraživanja kao pokretača gospodarskog i društvenog napretka i stvarne opredijeljenosti za društvo utemeljeno na znanju. Minimalni cilj koji će Hrvatska postaviti u visini izdvajanja iz javnog sektora jest dosizanje medijana europskih zemalja do 2020.“

Za provedbu mjere 4.21 - postupno povećavati sredstva za visoko obrazovanje do postizanja medijana EU zaduženi su Ministarstvo financija i Ministarstvo znanosti i

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

obrazovanja, a pokazatelj provedbe je postotak proračunskih izdvajanja u usporedbi s medijanom EU.

Hrvatski sabor donio je 30. studenoga 2017. godine Državni proračun za 2018. godinu koji je objavljen u "Narodnim novinama" 12. prosinca 2017. godine (br. 124/17) i u primjeni je od 1. siječnja 2018. godine.

U samom postupku donošenja Državnog proračuna resorno Ministarstvo nije održalo ni jedan sastanak s rektorima sveučilišta niti je najavilo na koji način se planira u državnom proračunu razvoj ljudskih resursa. Slijedom navedenog niti je bilo dijaloga niti suradnje sa Rektorskim zborom Republike Hrvatske i to s nacionalnim tijelom kojem je dano zakonsko ovlaštenje da odlučuje o pitanjima od zajedničkog interesa za djelovanje i razvoj sveučilišta u Republici Hrvatskoj (članka 105.stavka 2. ZOZDiVO). Uzimajući u obzir i Kodeks savjetovanja sa zainteresiranom javnošću izostala je i suradnja s tijelima javne vlasti u Republici Hrvatskoj jer Rektorski zbor čine svi rektori javnih sveučilišta, a sveučilišta su tijela s javnim ovlastima.

U samom postupku koji je evidentno izostao, a Rektorski zbor je na sjednicama u srpnju i kolovozu 2017. godine više puta isticao da je stanje u sveučilišnom sustavu neodrživo te da analiza petogodišnjega ciklusa reakreditacije koju je provela Agencija za znanost i visoko obrazovanje pokazala je da sveučilišta imaju nedostatan broj zaposlenika, što može dovesti do zatvaranja studijskih programa. U cilju osiguravanja održivosti sustava visokoga obrazovanja potrebno je na godišnjoj razini osigurati od 500 do 1000 novih radnih mjesta za asistente i docente. Rektorski zbor je predložio Ministarstvu da sa svakim sveučilištem pojedinačno raspravi specifičnu kadrovsku problematiku te da zajednički definiraju strateške planove razvoja kadrova.

Isto tako Rektorskom zboru tek nakon šest mjeseci je dostavljen postotak proračunskih izdvajanja u usporedbi s medijanom EU.

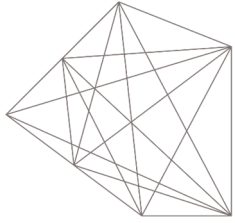
Uvažavajući navedenu argumentaciju, vidljivo je da nema strategije razvoja kadrova, a u Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014.) jasno je istaknuto:

„U sustavu visokog obrazovanja i znanosti ne postoji jasno osmišljena i profilirana politika zapošljavanja te profesionalnog i stručnog usavršavanja i napredovanja djelatnika.“

Pojedinačne primjedbe na dostavu Plana upravljanja ljudskim resursima

Slijedom navedenog, osmišljena i profilirana politika zapošljavanja trebala se utvrditi *pro futuro* u najmanje trogodišnjem razdoblju, a za 2018. godinu trebalo je započeti pripremu Plana upravljanja ljudskim resursima najranije u rujnu 2017. godine, kako bi sveučilišta i Ministarstvo zajednički planirali raspoloživa sredstva u Državnom proračunu i time omogućili razvoj ljudskih resursa na sveučilištima. U suradnji s Rektorskim zborom, Ministarstvo je trebalo donijeti strategiju razvoja kadrova u sljedećem trogodišnjem razdoblju, a pristup kojim nisu definirani kriteriji razvoja ljudskih resursa, već samo održavanja postojećeg stanja, ne može osigurati razvoj znanstvenog i nastavnog potencijala na sveučilištu koji će osigurati razvoj sveučilišta.

Rektorski zbor posebice postavlja pitanje obuhvaća li planiranje i radna mjesta neophodna za osiguranje kvalitete nastave i prema stvarnom nastavnom opterećenju koje je neophodno za izvođenje nastave; osiguranje radnih mjesta prema akreditacijskim preporukama u postupku reakreditacije visokog učilišta;

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

nove sveučilišne studije, strateške dokumente, programe razvoja te posebice strategiju razvoja znanstvene djelatnosti sveučilišta ili je **Plan upravljanja ljudskim resursima samo održavanje postojećeg stanja na sveučilištima.**

Zahtjev Ministarstva za Planom upravljanja ljudskim resursima dostavlja se sveučilištima nakon usvajanja Državnog proračuna i isti je potrebno dostaviti do 31. siječnja 2018. godine, pa se postavlja pitanje što je s raspoloživim sredstvima za napredovanje nastavnika i suradnika te zamjenska zapošljavanja u siječnju i na koji način se utvrđuju raspoloživa sredstva.

Sveučilištima je 12. siječnja 2018. godine dostavljen dopis „Odobranje unosa promjena plaća na Sveučilištu u 2018. godini - informacija, daje se“ od 9. siječnja 2018. godine (KLASA. 602-04/17-10/00132 URBROJ: 533-20-18-0002) kojim se sveučilišta obavještavaju da je Prethodna suglasnost za raspisivanje natječaja za radna mjesta na sveučilištima u sklopu raspoloživih sredstava u državnom proračunu za 2017. godinu (Klasa. 602-04716-04/00297 od 16. ožujka godine) prestala vrijediti donošenjem Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2018. godinu i projekcije za 2019. i 2020. godinu (Narodne novine br. 124/17) stoga prethodno propisani postupci i pravila za 2017. godinu ne vrijede i za 2018. godinu.

Postavlja se pitanje koja pravila i postupci vrijede u siječnju 2018. godini, jer nema provedbenog dokumenta odnosno Uputa Ministarstva i kako se provodi odobrenje unosa promjena za plaće na sveučilištima u siječnju prema kojim propisanim pravilima i postupcima i kako su utvrđena da sveučilišta o istome nisu obavještjena.

Ista Obavijest Ministarstva upućuje da će se pravila i postupci za odobranje plaća na sveučilištima uspostaviti tek nakon 31. siječnja 2018. godine i to nakon dostave Plana, a u međuvremenu je “administrativna šutnja” i sveučilišta ne mogu završiti postupke izbora niti mogu sa osobama izabranim u natječajnim postupcima zaključiti ugovore o radu, jer je krajnje neizvjesno kada će se uspostaviti odobrenja za plaće i prema kojim postupcima i pravilima.

U zahtjevu Ministarstva izrijekom se navodi:

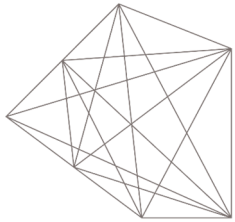
“Plan mora uključivati podatke o svim izmjenama koje dovode do promjene iznosa sredstava za isplatu plaća kao što su prekid radnog odnosa uključivo umirovljenje, zapošljavanje novih zaposlenika, napredovanje postojećih zaposlenika te preraspodjelu zaposlenika uslijed nove sistematizacije radnih mjesta. Plan ne uključuje izmjene koje se odnose na promjenu radnog staža i stjecanje doktorata.

Plan je potrebno izraditi po mjesecima i po sastavnicama sveučilišta.”

Sveučilišni sustav je uvjetovan akademskom godinom i stoga i u 2018. godini nastavnici odlaze u mirovinu na kraju akademske godine 30. rujna 2018. godine.

Istovremeno Plan, iako to izrijekom nije navedeno u zahtjevu Ministarstva mora obuhvatiti:

1. napredovanje redovitih profesora u trajno zvanje sukladno članku 67. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ 96/13.)
2. nerealizirana razvojna radna mjesta za znanstvene novake
3. nerealizirane suglasnosti sveučilišta iz 2016. godine (suglasnosti vrijede

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

- dvije godine)
4. nerealizirane suglasnosti sveučilišta u 2017. godini
 5. promjenu koeficijenta za voditelje ustrojbenih jedinica (zavoda, katedri i sl.) kod ustrojavanja novih ustrojbenih jedinica
 6. promjenu strukture radnih mjesta za nenastavno osoblje (preraspodjela uslijed nove sistematizacije radnih mjesta koja je neriješena na pojedinim sastavnicama od listopada 2017. godine)

Uz sve navedeno, Plan mora obuhvatiti i sva napredovanja i zamjenska zapošljavanja i sve promjene u 2018. godini.

Isto tako, postavlja se pitanje mogu li sveučilišta odnosno njihove sastavnice mjesečno utvrditi napredovanje nastavnika u viša zvanja i na radna mjesta, kad pojedini postupci traju više od jedne godine (što pokazuju primjeri izbora nastavnika na pojedinim ovlaštenim znanstvenim organizacijama; kod dopuna izvješća na matičnim odborima ili u kod provedbe postupka utvrđivanja kriterija izvrsnosti za nastavnike koji ostaju u sveučilišnom sustavu nakon 65 godina).

Mogu li sveučilišta ili sastavnice utvrditi sve prekide radnih odnosa na godišnjoj razini po mjesecima za nastavnike i suradnike?

Autonomija Sveučilišta

„Odredbom članka 68. stavka 2. propisano je Ustavom da sveučilište samostalno odlučuje o svom ustroju i djelovanju.; Odredbom članka 69. stavka 1. jamči se sloboda znanstvenog, kulturnog i umjetničkog stvaralaštva.; Odredbom članka 69. stavka 2. država se obvezuje da potiče i pomaže razvitak znanosti, kulture i umjetnosti.“

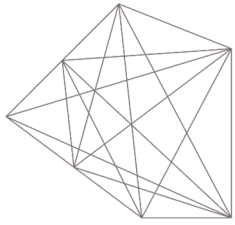
U pogledu pitanja kako se zakonom mogu uređivati područja obuhvaćena autonomijom sveučilišta, Ustavni sud je zauzeo stajalište:

“Polazeći od ustavne obveze države da potiče i pomaže razvitak znanosti, kulture i umjetnosti (članak 68. stavak 2.), Ustavni sud smatra da se zajamčena autonomija sveučilišta zakonom mora razraditi na racionalan način, tako da zakonske odredbe postignu svrhu zbog koje je sveučilište dobilo ustavno jamstvo na autonomiju uz uvažavanje prethodno spomenutih prava koja pripadaju osnivaateljima odnosno onima koji podupiru sveučilište ili nad njegovim radom provode stručni nadzor, a koja proizlaze iz njihova specifična položaja spram sveučilišta.”

Iz stajališta Ustavnog suda vidljivo da se u tumačenju autonomije sveučilišta treba pristupati na racionalan način i stoga autonomija sveučilišta mora se promatrati u određenom kontekstu uzimajući u obzir uvjete u kojima sveučilište djeluje i posebice upravljanje resursima s kojima raspolažu sveučilišta.

U ovom Očitovanju treba jasno istaknuti da su provedbeni akti Ministarstva znanosti i obrazovanja donijeti 2013. i 2014. godine pod nazivom „Dostava Plana prijedloga zapošljavanja na sveučilištima“ u postupku ocjene ocjenu suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske i mjerodavnim zakonima. Navedeni akti doveli su do nepoštivanja autonomije sveučilišta te do ograničavanja autonomije sveučilišta, ograničavanja autonomije visokih učilišta u sastavu sveučilišta te posebice autonomije nastavnika i suradnika u sveučilišnom sustavu.

Navedeni akti ministra u području zapošljavanja i napredovanja nastavnika i suradnika doveli su do mijenjanja strukture sveučilišta, posebice strukture nastavnika i suradnika čime je višestruko narušena autonomija sveučilišta.

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

Navedenim aktima iz 2014. godine prvi puta su na sveučilištima uvedeni koeficijenti napredovanja nastavnika. Rektorski zbor je više puta u svojim mišljenjima i zaključcima isticao da je ograničavanje prava nastavnika na napredovanje u viša zvanja i na radna mjesta protuzakonito.

Ograničavanje prava na napredovanje nastavnika i suradnika

Uvjetovanje napredovanja nastavnika u više zvanje i na radno mjesto s koeficijentom složenosti poslova je i u suprotnosti s člankom 2. Zakona o plaćama u javnim službama kojim je propisano „Javne službe u smislu ovog Zakona jesu javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu“, člankom 7. propisano je da „vrijednost koeficijenta radnih mjesta utvrđuje se uredbom Vlade.“

Uredbom o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama („Narodne novine“ br. 25/13., 72/13., 151/13., 09/14., 40/14., 51/14., 77/14., 83/14., 87/14., 120/14., 147/14., 151/14., 11/15., 32/15., 38/15., 60/15., 83/15., 112/15., 122/15., 10/17., 39/17., 40/17. i 74/17.) („Narodne novine“ broj 25/13., 72/13., 151/13., 9/14., 40/14., 51/14., 77/14., 83/14., 87/14., 120/14., 147/14., 151/14., 11/15., 32/15., 38/15., 60/15., 83/15., 112/15. i 122/15.) (u daljnjem tekstu: Uredba) utvrđeni su koeficijenti složenosti poslova i to člankom 6. koji glasi „posebni nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova u visokim učilištima i javnim institutima su:

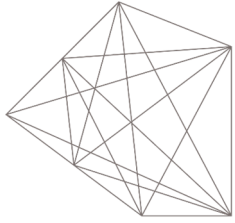
b) Radna mjesta I. vrste

1. redoviti profesor –trajno zvanje, znanstveni savjetnik - drugi izbor	2,958
2. redoviti profesor –prvi izbor, znanstveni savjetnik - prvi izbor	2,425
4. izvanredni profesor, viši znanstveni suradnik	2,037
5. docent, znanstveni suradnik, profesor visoke škole	1,843

Iz Uredbe je jasno vidljivo da su propisani koeficijenti za pojedina znanstveno-nastavna zvanja i znanstveno-nastavna radna mjesta na sveučilištima odnosno fakultetima i odjelima u sastavu sveučilišta, stoga ograničavanje napredovanja nastavnika u više zvanje s osiguranjem koeficijenta na način da je potrebno osigurati koeficijent od nastavnika koji je otišao u mirovinu (npr. za napredovanje nastavnika koji je u znanstveno-nastavnom zvanju izvanrednog profesora za napredovanje u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora u prvom izboru potrebno je osigurati 0,388 koeficijenta ili za napredovanje nastavnika iz redovitog profesora u prvom izboru u redovitog profesora u trajnom zvanju 0,533 koeficijenta). Ograničavanje napredovanja nastavnika u više zvanje s koeficijentom složenosti poslova je u suprotnosti sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju i podzakonskim aktima u kojem su utvrđeni uvjeti napredovanja, jer na taj način ne uvažava se ispunjenost uvjeta za više zvanje već samo koeficijent složenosti poslova i sredstva za plaće, što znači da je uveden novi dodatni uvjet (koeficijent za napredovanje) u suprotnosti sa Zakonom.

Isto tako institut reizbora nije predviđen za nastavnike koje nemaju koeficijent napredovanja, već za nastavnike koji nemaju uvjete za napredovanje utvrđene Zakonom i podzakonskim aktima.

U proteklom razdoblju ograničavanje nastavnika na napredovanje u više zvanje koja su uvjetovana koeficijentom, dovele su do diskriminacije i to posebice nejednakosti i neravnopravnosti nastavnika u istom sveučilišnom sustavu u razdoblju od primjene Uputa Ministarstva od 10. prosinca 2013. godine do danas, jer je jednim omogućeno napredovanje zbog činjenice da je na njihovom fakultetu

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

ili odjelu nastavnik otišao u mirovinu i imali su raspoloživi koeficijent, a za druge koji nisu imali koeficijent jer nemaju ni jednog nastavnika koji odlazi u mirovinu, nisu mogli ostvariti napredovanje u više zvanje iako ispunjavaju zakonom propisane uvjete.

Posebno je diskriminirajuće za nastavnike koji su ostvarili napredovanje u akademskoj 2013/2014. godini, jer prije toga nastavnici su napredovali bez koeficijenta. Isto tako su dovele do nejednakosti i neravnopravnosti u cijelom sveučilišnom sustavu, jer sveučilišta koja su imala veći broj nastavnika koji su otišli u mirovinu, mogla su ostvariti i već broj napredovanja i zamjenskih zapošljavanja.

Posebice se postavlja pitanje za nastavnike koji su svom radu postigli izvrsnost i ostvarili uvjete za ranije napredovanje u skladu s člankom 97. stavkom 8. Zakona, mogu li svoju izvrsnost realizirati izborom u više zvanje i na radno mjesto ispunjenjem dvostrukih uvjeta, međutim to nije dovoljno, jer sustav ne potiče izvrsnost već ograničava izvrsnost koeficijentom i tako zbog nedostatka koeficijenta od 0,194 docent koji je ostvario uvjete za redovitog profesora u ranijem postupku izbora ne može biti izabran za izvanrednog profesora.

I zaključno valja istaknuti da je koeficijent složenosti poslova utvrđen uredbom Vlade RH o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova za svako znanstveno-nastavno, umjetničko-nastavno, nastavno zvanje, međutim koeficijent složenosti poslova nije zakonski uvjet za napredovanje, već je uvjet ispunjavanja znanstvenih uvjeta te ispunjavanje uvjeta u pogledu nastavne i stručne djelatnosti koji su utvrđeni zakonskim i podzakonskim aktima. Slijedom navedenog ne može se nastavniku koji ispunjava uvjete oduzimati zakonsko pravo na napredovanje i vezati ga uz ograničenja uvjetovana koeficijentom složenosti poslova, a posebice nastavnike koji imaju kriterije izvrsnosti.

Radnopravni statusi nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i na odgovarajućem radnom mjestu

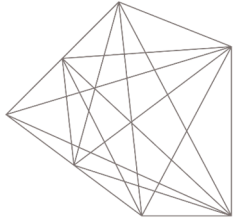
Zakon o radu je temeljni propis za zasnivanje radnog odnosa i sklapanje ugovora o radu zaposlenika u sustavu sveučilišnom sustavu, odnosno temeljni propis za stupanje na određeno znanstveno-nastavno, umjetničko-nastavno, nastavno, suradničko i stručno radno mjesto.

Člankom 10. Zakona o radu izričito je propisano da se radni odnos zasniva na temelju ugovora o radu.

Obveza raspisivanja javnih natječaja propisana je ZOZDVO te člankom 24. Temelnog kolektivnim ugovorom za zaposlene u javnim službama („Narodne novine br. 24/17) kojim je utvrđena obveza raspisivanja javnih natječaja samo kod zasnivanje radnog odnosa, „*Za zasnivanje radnog odnosa za sve poslove u javnim službama raspisuje se javni natječaj radi ispunjavanja ustavne odredbe o jednakoj dostupnosti javnih službi svim građanima Republike Hrvatske.*“

Slijedom navedenog, raspisivanje javnog natječaja je samo kod zasnivanja radnog odnosa, a kod izbora u više zvanje zasnivanja nema, jer je radni odnos već zasnovan, stoga bi raspisivanje javnih natječaja trebalo biti obveza samo kod prvog zapošljavanja, odnosno prijelaza iz suradničkog (poslijedoktorand) u znanstveno-nastavno zvanje (docent)-kod promjene uvjeta rada, iz određenog vremena u neodređeno vrijeme.

Sveučilišta, odnosno njihove sastavnice izbore u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna te stručna zvanja provode putem javnog natječaja,

REKTORSKI
ZBOR
REPUBLIKE
HRVATSKE

CROATIAN
RECTORS'
CONFERENCE

a natječaji se raspisuju za već zaposlene nastavnike i suradnike (ukoliko se radi o izboru u više zvanje) pa raspisivanje natječaja za već zaposlene nastavnike i suradnike ne ispunjava ni svrhu zbog koje je kolektivnim ugovorima ta obveza i propisana „ raspisuje se javni natječaj radi ispunjavanja ustavne odredbe o jednakoj dostupnosti javnih službi svim građanima.“

U tom kontekstu odredbe ZZDVO-a (članak 95., stavak 1.) kojima je propisano da izbor u znanstveno-nastavna i umjetničko-nastavna zvanja i odgovarajuća radna mjesta provodi sveučilište odnosno sastavnica sveučilišta sukladno statutu na temelju javnog natječaja i da se s osobama izabranim na znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, nastavna i stručna radna mjesta sklapa ugovor o radu **na neodređeno vrijeme**, s obvezom provođenja reizbora ili izbora na više radno mjesto (članak 102., stavak 1.) je u suprotnosti s temeljnim načelima Zakona o radu, jer odluka o izboru u viša zvanja nije osnova za zasnivanje radnog odnosa jer je isto u suprotnosti sa Zakonom o radu..

Ograničenje prava na napredovanje stručno-administrativnog, tehničkog i pomoćnog osoblja/nenastavno osoblje

Za stručno-administrativno i tehničko osoblje koje je ostvarilo uvjete za napredovanje na položajno radno mjesto voditelja prema Uredbi i ustrojstvu radnih mjesta fakulteta ili odjela ili na rektoratu sveučilišta potrebno je osigurati koeficijent također od nenastavnog osoblja koje je otišlo u mirovinu ili ostataka koeficijenta od nastavnika koji su otišli u mirovinu (npr. napredovanje upravnog referenta radno mjesto III. vrste (koeficijent 0,854) na položaj III. vrste voditelj (šef) odsjeka (koeficijent 0,921) što je povećanje za 0,067 koeficijenta. Isto tako i za nenastavno osoblje je nemoguće ostvariti napredovanje u službi bez obzir na ispunjenost uvjeta. ako nije osiguran koeficijent. Posebno treba istaknuti da pojedini službenici u sveučilišnom sustavu ne mogu ostvariti napredovanja odnosno povećanje koeficijenta za 0,067 od listopada 2017. godine.

Slijedom navedenog “Plan upravljanja ljudskim resursima“ ne može dovesti do ograničavanja zaposlenika u sveučilišnom sustavu i diskriminacije u njihovom temeljnom pravu na napredovanje uz ispunjavanje uvjeta utvrđenih zakonskim i podzakonskim aktima, a time i ograničavanju autonomije sveučilišta bez uvažavanja konteksta i uvjeta u kojima svako pojedino sveučilište djeluje i posebice upravljanje resursima s kojima raspolažu sveučilišta.

Isto tako na niz otvorenih pitanja i pravnih praznina u radnopravnim statusima zaposlenika u sveučilišnom sustavu koja su navedena u ovom Očitovanju, trebalo bi pristupiti izmjeni zakonske regulative u sustavu znanosti i visokog obrazovanja.

Ministarstvo u uzajamnom i partnerskom odnosu s Rektorskim zborom trebalo bi utvrditi jasno osmišljenu i profiliranu politiku zapošljavanja te profesionalnog i stručnog usavršavanja i napredovanja zaposlenika u sveučilišnom sustavu, te strategiju razvoja kadrova na sveučilištima koja bi bila temelj za donošenje Plana upravljanja ljudskim resursima na sveučilištima.

Utvrđivanje novih pravila i postupka nakon dostavljanja Plana upravljanja ljudskim resursima na mjesečnoj razini je za sveučilišni sustav neprihvatljiv i neprimjeren, jer tek nakon 31. siječnja 2018. godine počinju se uspostavljati nova pravila i postupci.